

ΜΠΟΜΠ

Καλέστε ένα γιατρό γρήγορα:

Δέν αισθάνομαι καλά, είμαι άρρωστος. "Έχω πυρετό.
"Έχω άνορεξία". "Έχω πύση. "Έχω πόνο στη πλάτη, πυρετό,
πυροκέφαλο, πονόλαιμο. Είμαι δυσκοίλιος. "Έκανα έμετό.
Αισθάνομαι άρρωστος, άβιαθτος, λιποθυμία, ζάλες,
ναυτία, ρίγη. "Έχω ζυα άπόστημα, άσθμα, ένα σπυρί, ρίγη,
κρυώσει, δυσκοιλιοτήτα, σπασμούς, διάρροια, πυρετό, αίμορ-
ροΐδες, αλλεργικό συναχι, κήλη, δυσπεψία, γρίπη, φλεγ-
μονή, τάση για έμετο τό πρώι, ταχυκαρδία, νευροκαβα-
λικεμα, ρευματισμούς, έγκαυμα από τον ήλιο, ήλωση,
άμυδαλίτιδα, έλκος, κοκκύτη. "Ελπίζω ότι δέν είναι κάτι
σοβαρό.

Παρακαλώ, ζαπλώστε εκεί. "Ανοίξτε τό στόμα σας.
Θέλω ένα δείγμα τών ούρων/κοπράνων σας.

Είμαι πολύ νευρικός. Αισθάνομαι νευρική κατάπτωση.
Δέν μπορώ να φαώ/κοιμηθώ. "Έχω έφιάλτες. Θέλω μερικά
ύπνωτικά χάπια.

~~Βράστε,~~ "Αναπνέστε βαθία, καπνίζετε/πύετε πάρα
πολύ. "Έχετε ύπερκόπωση. Χρειαζέστε άνάπαυση. "Υποφέρετε
άπό νευρική ύπερένταση.

▲ Λυπάμαι
ΣΟΝ ΛΑΝΤΕΡΕ

Μάιος 1994

Καλέστε
αισθάνομαι
άνορεξία. Έχ
έφαλο, πονόλ
νομαι άρρωστ

Εξώφυλλο: Σόν Λάντερς, Λυπάμαι, 1994,
μελάνι σε χαρτί.

6 Editorial

9 Τζών Κάρριν

13 Λαζάνια

14 Κωνσταντίνος Κακανιάς

19 Μανιφέστο
Μαριάννα Παπαγεωργίου

25 I want to go to Scotland

27 Κάρεν Κιλίμνικ

33 Ανδρέας Αγγελιδάκης

36 L' Hiver de l'amour

40 Δάφνη Χρονοπούλου

41 Ξαβιέ Βειγιόν

- 44 Μαρία Παπαδημητρίου
- 48 Βούλφγκανγκ Τίλλμανς
- 51 The Enemy Within
Ελένη Χριστοδούλου
- 56 What about me ?
Ιων Κώνστας
- 60 Μίλτος Μανέτας
- 62 Τα Πίξελ
Πέπη Παπαδοπούλου
- 66 Μαουρίτσιο Κατελάν
- 68 Βανέσσα Μπήκροφτ
- 73 Chinotto
- 74 Part II
- 75 Σόν Λάντερς
- 79 Νιρβάνα
- 80 Ελένη Χριστοδούλου
- 83 Τζάκ Πήρσον
- 87 Μπλέ Γαρδένια
Ελενα Παπαδοπούλου

ΜΠΟΜΠΙ

τηλ. 3602696
φαξ. 3640244

Σύνταξη :

Ελενα Παπαδοπούλου

Συντονισμός :

Ελενα Παπαδοπούλου
Φεβέκκα Μ. Καμχή

Συνεργάτες :

Ανδρέας Αγγελιδάκης
Ολιβιέ Ζάμ
Κάρεν Κιλίμνικ
Ιων Κώνστας
Σόν Λάντερς
Βανέσσα Μπήκροφτ
Μαρία Παπαδημητρίου
Πέπη Παπαδοπούλου
Ελένη Χριστοδούλου

Καλλιτέχνες και γκαλερί που επέτρεψαν
την αναπαραγωγή έργων και κειμένων :

Ρέιτσελ Αμοντέο
Ξαβιέ Βειγιόν
Κωνσταντίνος Κακανιάς
Τζον Κάρριν
Μαουρίτσιο Καττελάν
Μίλτος Μανέτας
Κίνγκ Μίσαιλ
Κινόττο
Μαριάννα Παπαγεωργίου
Τζακ Πήρσον
Βούλφγκανγκ Τίλλμανς
Δάφνη Χρονοπούλου

Γκαλερί Μάσσιμο ντε Κάρλο, Μιλάνο
Γκαλερί Λιούρινγκ Ογκουστίν, Νέα Υόρκη
Γκαλερί Μα, Παρίσι
Γκαλερί Ταντέους Ρόπακ, Παρίσι
Γκαλερί Αντρέα Ρόζεν, Νέα Υόρκη
Γκαλερί 303, Νέα Υόρκη
Γκαλερί Φαξίμιλε, Μιλάνο
Γκαλερί Τζέννιφερ Φλέι, Παρίσι

Ευχαριστούμε :

Πάυλο Ευθυμίου
Ιόλη Παράσχη
Χάρη Παριανό

Special Thanks :

Ιωνα Κώνστα

Σχεδιασμός λογότυπου : Μιράβ Σόλομον

συντακτικό σημείωμα

Το ΜΠΟΜΠ περιλαμβάνει πρωτότυπες δουλειές καλλιτεχνών όπως επίσης έργα και κείμενα που έχουν αναπαραχθεί. Δεν υπάρχει μια θεωρητική ή αισθητική ατζέντα που να τα συνδέει αλλά αντίθετα μια πληθώρα προσωπικών εκφράσεων. Όμως οι καλλιτέχνες από διαφορετικές αφετηρίες φαίνεται να έχουν μια επιθυμία για περιεχόμενο, ψάχνουν ένα νόημα. Συχνά αντανακλάται η έννοια του διασπασμένου ή καλύτερα, μη ενοποιημένου εαυτού όσον αφορά τις πρακτικές τους - σε σχέση δηλαδή με τα μέσα τους και την ιστορία που αυτά κουβαλούν ή άλλοτε με την πραγματικότητα της καθημερινής τους ζωής. Το εξώφυλλο για παράδειγμα φτιάχτηκε από έναν αμερικάνο καλλιτέχνη σε μια γλώσσα που του είναι εντελώς άγνωστη. Ο Σον Λάντερς, κατά ένα μέρος έλληνας, συχνά αναφέρεται στα κείμενα του σ' αυτόν τον εαυτό που δεν είναι ένας αλλά το σύνολο διαφορετικών παραδόσεων. Για άλλους, η συμφιλίωση του υψηλού με το χαμηλό, του ειρωνικού με το σοβαρό, του ωραίου με το άσχημο αποτελεί τον κεντρικό άξονα σε μιά εποχή που έχουν προηγηθεί τόσα και που τείνουμε να αποκαλούμε μετα-εννοιολογική, μετα-ποπ, μετα-κάτι. Η ιστορία της τέχνης του αιώνα μας μπορεί να ειπωθεί σαν μια αδυσώπητη πορεία προς την αφαίρεση μπορεί όμως και να ειπωθεί σαν μια σειρά προσπαθειών ενσωμάτωσης της ζωής στην τέχνη. Το ΜΠΟΜΠ αναφέρεται σε μία υποκειμενική δεκτικότητα παραμένοντας ανοικτό σε ιδέες, συναισθήματα και αξίες.

Ελενα Παπαδοπούλου

8 Μαΐου 1994

editorial

Much used words carry an airless space, end up as chewing gum. Identity is one of them but I have to utter it as I still can't describe myself, can't say with complete lucidity "I am what I am". This appears to be a preoccupation for the artists included in ΜΠΟΜΠ (BOB) all in search of an identity either in relation to their practice or in relation to what is summed up as their everyday reality. The cover done by an american artist in a language he has no knowledge of (he used a tourist phrase book) reflects the notion of the divided self - for Sean Landers in terms of his ethnicity as he is partly greek- for others in terms of other kinds of non-unicity. For example, to reconcile the high with the low, the ironic with the earnest, the beautiful with the ugly is no easy business especially in these post-post-post times. In the variety of personal styles instead of one style all the artists are talking about the same thing: a desire for content, a search of meaning. If angst and love are turn-arounds when the self is envelopped with a sense of "I don't feel much about anything", when its normal activities lose their meaning, another sudden pause from this state of affairs occurs in art. There, the befallen artist and the befallen viewer (don't we say that one "falls" in love, is "struck" by something), experiences not the ego but desire. This subjective openness and receptivity is what ΜΠΟΜΠ is about . One is also open to meaning and only pedantic positions can claim that it is impossible to feel meanings, ideas and values. When I feel "something" I also feel myself.

***Helena Papadopoulou
May 8, 1994***